

visse Betingelser, en vis Afford med Jærnbanebestyrelsen og med Holbæk Amtsråd, men hvorledes Afforden skal være, kom det ærede Medlem ikke ind paa, og jeg ved det heller ikke. Alt dette viser, at det for Eieren af Havnen er en rent privat Geschæft, og at det mere er for denne private Havn, at der nu skal laves noget, end for den offentlige Gavn. Alt det gør, at der nødvendig i Nar maa foregaa en Undersøgelse, som vilde have været udelukket, hvis Forslaget i Nar var kommet til os i samme Stikkelse, som det havde i Fjor. Tilmed skal jeg minde om, at medens Holbæk Amtsråd, som det ærede Medlem ogsaa sagde, har udtalt sig for Projektet, som det forelaa i Fjor, er det, efter hvad jeg ved, ikke kommet videre end til ganske løselig at diskutere Projektet Høng-Müllerup-Havn. Det samme er Tilfældet med Regeringen. Den siger, at dette Stykke af Banen slet ikke er undersøgt, og denne Banestump, som Regeringen ikke har undersøgt, og som Holbæk Amtsråd ikke har taget Stilling til, bør de spille saadan ind i Interesserne, som fremkomme, naar en privat Mand ejer en Havn, og der bliver Tale om at faa en Jærnbane dertil, og der saa bliver Tale om Kontrakter, Overenskomster mellem Amtsrådet, Jærnbanebestyrelsen og den private Havneeejer — og maaste Regeringen ogsaa, for jeg vil da ønske og haabe, at bliver dette Projekt til, at faa ogsaa Regeringen maa faa lidt Haand i Hanke med den private Havn paa Sjællands Vestkyst. Meningen med den ny Banestump, som er knyttet til siden i Fjor, maa jo selvfølgelig være den, at søge at skabe en Havn og en Handelsplads ude ved Müllerup. Jeg skal ikke udtale mig hverken for eller imod; men under Behandlingen af det foreliggende Forslag kom det selvfølgelig til at trænge frem jævnsides med det andet, om det er berettiget, om det overhovedet er rigtigt derude, to Mil fra Slagelse og et Par Mil fra Korsør Havn, at skabe en ny Handelsplads. Det er muligt, at der ikke kan indvindes noget imod det, det tør jeg ikke have nogen Mening om; men det er ogsaa muligt, at der kan være Vanskeligheder og Betæneligheder ved at gøre det. Det er kun det, jeg vil sige, at alt dette tiltrænger en nærmere Undersøgelse og Overvejelse end den, Folketinget kan staffe til Beje i Løbet af fjorten Dage — for mere Tid mente den ærede Forslagsstiller jo ikke, at vi behøvede for at tage Stilling til det Forslag, han har forelagt her. Jeg har kun begæret Ordet for at sige, at jeg meget betvivler, at vi kunne faa de nødvendige Oplysninger tilvejebragte i Løbet af saa kort Tid og saa taget Stilling til et helt nyt

Spørgsmaal, der kastes ind her, i Løbet af fjorten Dage. Jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller, hvis vi skulle prøve paa at faa den Sag færdig i Løbet af fjorten Dage, saa i alt Fald vil lade det ny være ude indtil bedre Lejlighed, og at vi kun holde os til det, vi kende, og som vi have syset med før. Det kunde vi maaste overkomme i Løbet af kort Tid — om vi kunne overkomme det i fjorten Dage, tør jeg ikke have nogen Mening om. Jeg skal ikke komme ind paa det rent tekniske Spørgsmaal, der kom de to Teknikere, den ærede Forslagsstiller og det ærede Medlem for Bestervig (N. Andersen) imellem, Spørgsmaal, som maaste ogsaa kunne volde Vanskeligheder, men Spørgsmaal, som jeg af visse Grunde ikke skal komme ind paa. Det var kun disse Betæneligheder, jeg vilde udtale, og samtidig en Henstilling til den ærede Forslagsstiller, for det første, om vi ikke kunne blive ved det gamle, det, den ærede Forslagsstiller vilde i Fjor, og hvis det skulde hændes, at vi ikke blev færdige i Nar, paa Grund af, at det ærede Medlem ikke mente at kunne kaste det ny Led bort, om saa den ærede Forslagsstiller i alt Fald vil søge for, at vi ikke ad Nare faa et nyt Led paa denne Bane, og hvis vi saa ikke blive færdige, saa atter faa et nyt Led, og hvis vi saa ikke blive færdige, saa igen et nyt Led. Ved stadig at gøre Jærbaneprojektet større og større, ved Nar efter Nar at gøre Forandringer i det, derved naas virkelig ikke det, den ærede Forslagsstiller vil, at Sagen kan blive lettere overskuelig for os og hurtigere bringes igennem.

Fogtmann: Det ærede Medlem, der nu satte sig, var ked af, at dette Projekt bestandig voksede. Det er imidlertid saa, at det kun er vokset i den ene Ende, nemlig den vestlige, idet det snarere er Tilfældet, at det er blevet indskrænket til den østlige Side. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der snarere, efterhaanden som dette Arbejde har udviklet sig, er kommet mere Sikkerhed og mere Naturlighed ind i selve Projektet. I Fjor var Sagen netop saadan, at Baneprojektet var usikkert baade imod Vest og Ost. Mod Ost var det usikkert, om Banen skulde udmunde i Tølløse eller Hvalsø, det var to Alternativer. Og mod Vest var der heller ingen Afslutning paa det. Det var den Gang en Betænelighed for mig, at Spørgsmaalet stod saa aabent, at der ikke var nogen Sikkerhed for, hvad det i Grunden blev for en Jærnbane, der kunde anlægges efter Planen. Nu er der imidlertid langt større Sikkerhed og langt mere Naturlighed i Planen. Den har flaaet sine to Ende-